

Příbeh o zlatom slonovi
s oddaným srdcom
Buddhovy narodeniny a
mezinárodní sedmidenní
seminář (část 7),
Dobrá meditace?
Užili jste si to?
Zdá se vám, že čas rýchle
utíká? Ano? Dobrá.
Když dobře meditujeme,
čas běží tak rýchle, co?
Stejně jako když
se máme dobře, nebo když
máme dobrou spoločnosť.
Pak čas tak rýchle utíká.
Dobrá, mám hezký vtip,
který vás probudí.
Starší dáma šla
do supermarketu, do oddělení
kde měli rajčata nebo tofu,
něco vegetariánského.
A ohnula se, aby si
vzala nějaká rajčata.
A protože byla stará,
zřejmě se ohnula nešikovně
a pak se stalo,
že se jí něco stalo s páteří
a hrozně jí v ní zabolelo.
Zaječela tedy něco
jako kdybyste
v kuchyni uviděli myš.
A tak ten prodavač
u pultu řekl:
„jestli si myslíte,
že rajčata jsou drahá,
měla byste se podívat
co stojí cukety.”
Byl jeden žák.
Velmi se chtěl zřici světa,
ale vždy tvrdil,
že jeho rodina ho moc miluje,
velice, velice moc.
Že ho tedy nenechají odejít
a on tomu věřil.
Jeho guru mu tedy řekl,
“ Láska? Co je to?
To vůbec není láska.
Poslouchej mě!”
A prozradil mu
velice tajnou formuli

z jogínské tradice, pomocí
které můžete předstírat smrt
a nikdo to nepozná.
Hned ho tam tedy usmrtil.
A druhého dne všichni
věděli, že je mrtev.
Z vnějšího pohledu
vypadal jako mrtvý člověk.
A celým domem
se rozléhal pláč
a nářky jeho rodiny
a přátel a různých psů
a koček a
různých miláčků rodiny.
Skutečně předvedli
velice hlasitý operní sbor.
A guru se jen ukázal
ve dveřích
a řekl plačící rodině,
že má moc oživit toho muže,
žádný problém,
ale jeden z rodiny si to
s ním musí vyměnit, musí
zemřít místo něho. To je vše.
Například, manželka,
že by byla nejlepší,
protože mají tak
láskyplný vztah,
takže karma
je mezi ně dva téměř
rovnoměrně rozdělena.
Když tedy manželka
převzme osud manžela
a zemře na jeho místě,
pak se manžel
opět vrátí do života.
A mrtvé tělo tam leželo
a toto všechno poslouchalo.
A každý člen jeho rodiny
se snažil najít nějakou
výmluvu a důvod,
aby řekl guruovi, že on není
tím správným kandidátem.
Matka řekla:
“Já jsem hlavou rodiny
a otec již zemřel
a já se musím starat
o všechny členy rodiny.”
Bez ní by se rodina rozložila.
A pak všichni

bratři a sestry řekli,
že mají děti
a že mají povinnosti,
a pokud ještě nejsou,
ženit nebo vdávat se budou.
Jak by teď mohl opustit
svoji snoubenku atd.
Nebo jak by ona
mohla opustit svého manžela,
když se právě vzali
a ta, která byla již
vdaná dlouho, řekla:
“Och, jsme svoji
již tak dlouho,
bylo by velice těžké
mého manžela
takto náhle opustit.”
A manželka potom
zopakovala
postoje všech těch lidí
vrátene seba.
Povedala, že musí zůstat
a postarat' sa o rodinu,
pretože ona je tá,
kto je zodpovedný
za všetky peniaze
a stará sa o všetky detaily
v domácnosti.
Takže oznámila:
„Na základe
dôvodov všetkých členov
rodiny a podľa logiky
si nemyslím, že je potrebné
priviesť manžela
späť k životu.
Myslím, že to dokážeme
zvládnuť bez neho.“
Takže jeho telo
len vstalo a odišlo s guruom.
Máme tu príbeh
o Šákjamuni Budhovi.
Chcete ho počuť? (Áno.)
Dobre, tento sa volá
„Zlatý slon.“
V každom prípade,
je to biely slon, ale ja som ho
zmenila na zlatého.
Pretože je už toľko zlatého,
že by proste mohol byť
ešte aj zlatý slon.

Nie je v tom pre nás rozdiel,
či je biely alebo zlatý.
Alebo by ste ho radšej chceli
mať bieleho? (Nie.) Dobre.
Keď som sa učila nemčinu,
bola jedna rozprávka,
veľmi pekná.
Bola v nej farmárova žena,
ktorá stála vedľa
bielej kravy.
A bol tam umelec,
ktorý maľoval portrét.
Prišiel a spýtal sa ženy:
„Môžem namaľovať vašu
kravu?“ A ona odpovedala:
„Nie, nie! Páči sa mi biela.“
Takže teraz si viete
predstaviť, že si vezmem
plátno, štetec a farbu
a namaľujem slona
zlatou farbou.
Aby to jednoducho
súhlasilo so zlatou opicou,
jeleňom a husou.
Takže toto je
jedno z predchádzajúcich
Budhových vtelení
predtým, než sa stal
ľudským Budhom,
tak sa predpokladá.
Takže pred dávny časom,
neďaleko úpätia Himalájí
žil nádherný zlatý slon.
Bol pánom tisícky slonov.
Zvrchovane nad nim vládol.
Jeho jediným smútkom bolo,
že mal starú a slepú matku.
Každý deň utekal
hlboko do lesa
aby nazbieral divé ovocie
a to najlepšie posielal
svojej matke spolu s kvetmi.
No tieto zlé slony
nedali žiadne z toho ovocia
slonovej matke
a všetko zjedli sami.
Večer, keď sa slon
vrátil domov,
spýtal sa svojej matky,
či sa dobre najedla

a ona vždy odvetila,
že za celý deň
nedostala nič na jedenie.
Nakoniec sa slon rozhodol,
že opustí toto sebecké stádo.
Jednej noci, keď
všetky ostatné slony spali,
odviedol svoju matku preč,
k Mount Kadolana,
niekde v Himalájach.
Našiel jaskyňu
neďaleko trblietavého jazera
pokrytého kvitnúcimi
ružovými lotosmi
a on a jeho matka
si tam žili sami.
Jedného dňa
lesník z Benares,
ktorý prišiel do tejto oblasti,
navštíviť svojich príbuzných,
sa stratil a vynoril sa
neďaleko toho jazera.
Vydesený týmto zvláštnym
a neznámym okolím
začal lamentovať a hlasno
plakal nad svojím nešťastím.
Slon, ktorý sa kŕmil v jazere,
ho počul a vyšiel z vody.
Ale pri pohľade
na obrovského tvora
z lesa ten človek
zo strachu utiekol.
Avšak slon šiel za ním
a zavolať na neho:
„Neutekaj, neboj sa.
Neublížim ti.
Poď sem a povedz mi,
prečo plačeš.“
Lesník mu teda povedal:
„Stratil som sa,
ó slon a posledných
sedem dní tu blúdím
v tomto hroznom lese.“
„Prestaň plakať, žijem tu
a poznám cestu z lesa.“
Slon dal dolu chobot,
zdvihol muža
na svoj chrbát
a odniesol ho von z džungle.
Lesník pokračoval svojou

cestou do Benares.
Keď sa vrátil, počul
že štátny slon kráľa
Brahmadatta
pred pár dňami zomrel.
Heroldi jazdili po meste
a vyhlasovali,
že ak ktokoľvek pozná
alebo videl slona hodného
toho, aby na ňom jazdil kráľ,
má prísť s informáciou
a bude bohato odmenený.
Lesník teda v nádeji
na odmenu okamžite
šiel za kráľom
a informoval ho
o zlatom slonovi
a mieste, na ktorom žil.
Povedal,
že sám starostlivo
označil cestu,
takže sa vie vrátiť späť tam,
kde ten slon žije.
Nielen teraz,
on už dokonca predtým
myslel na to, ako zajať slona,
keď ho zachraňoval.
Dokážete si to predstaviť?
„Som si istý, že budeme
schopní zajať to zviera“,
povedal lesník kráľovi.
Kráľ teda bez váhania
súhlasil a vyslal
podriadených, aby išli spolu
s lesníkom a zajali slona,
a s nimi vyslal
aj jednotku vojakov.
Po mnohodňovej ceste
cez polia zrelej kukurice
a úrodné údolia,
dorazili k jazeru neďaleko
Mount Kadolana.
Uvideli zlatého slona
zbierať jemné lotosové
výhonky na jedenie
pre svoju matku.
Slon zacítil prítomnosť ľudí
a keď sa poobzeral,
zbadal lesníka,
ako sa ukrýva za stromom.

Pomyslel si:

„Ach, to tento nevďačný
darebák sem priviedol
kráľových mužov.

V každom prípade,
som veľmi silný,
dokážem poraziť
tisíc slonov.

Bez pochyby budem schopný
zabiť tohto mizerného muža.

Keď to ale urobím, mohlo by
sa stať, že zabijem aj iných,
no ja im nechcem ublížiť.

Nechám ich, aby ma vzali
ku kráľovi a požiadam ho,
aby ma oslobodil.“

Cvičitelia slonov
teda zišli dole do jazera.

Slon im dovolil,
aby ho odvedli preč
za dlhý zlatý chobot.

Prišiel večer.

A slepá slonia matka
márne čakala na syna.

Počula hluk, ktorý spôsobili
kráľovi muž

a uvedomila si,

že vzali jej syna.

Začala horko plakať.

„Čo si teraz počnem,

keď je môj syn preč?

Kto sa o mňa postará,

takú starú a slepú?

Môj syn je také dobré

a vznešené zviera.

Som si istá, že nejaký kráľ

ho odvedol preč,

aby na ňom jazdil v boji,

potom ho zabijú

a ja ho už nikdy viac

nevidím.“

Plakala a plakala.

Medzitým priviedli

zlatého slona do Benares.

Celé mesto bolo vyzdobené

na počesť nového

kráľovho štátneho slona.

Len kvôli slonovi pre kráľa

vyzdobili celé mesto,

dokážete tomu uveriť?

Aj keď je to slon Budha,

no oni to nevedeli,

urobili to len kvôli kráľovi.